

ת"ד 533/05/11 - מדינת ישראל נגד אמנון מחבוש

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 533-05-11 מדינת ישראל נ' מחבוש

16 ספטמבר 2014

בפני כב' השופטת בכירה אטליא וישקין
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אמנון מחבוש

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד כוזרי קרן

ב"כ הנאשם: עו"ד דוד גולן

הנאשם עצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

מכח החלטת כבוד ביהמ"ש המחוזי מיום 8.5.14, מצאתי לנכון לגזור הדין בהתאם לקריטריונים שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין.

מופנית תשומת לב לכך, שהצדדים בטיעוניהם כבר התייחסו לתיקון זה, ראה עמ' 29 לפרוטוקול הדיון מיום 9.7.13 וכן הסנגוריה הוסיפה והתייחסה אתמול.

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בגרימת תאונת דרכים אשר תוצאתה - פציעה קשה.

משנשמעו הראיות, נחשף ביהמ"ש למלוא ההתרחשות והגיע לכלל קביעות, אשר עיקרן, רף רשלנות גבוה של הנאשם.

עמוד 1

בהכרעת הדין, עמדתי בפירוט על מכלול נסיבות התאונה.

לצורך גזר הדין, מצאתי לנכון לחזור בתמצית על קביעותיי.

רכבו של המעורב עמד בשול הדרך וזאת בשל העובדה שבתו הקטנה של הנהג אשר ישבה בכיסא בטיחות, לקתה בהתקף אלרגי והחלה לחרחר. בשעת התאונה, עמד אביה, המעורב, מחוץ לרכבו. רכב הנאשם סטה לשול וגרם למחיצת המעורב לעבר מעקה הבטיחות. תוצאת התאונה היתה פגיעה קשה. בין השאר נגרמו למעורב: שברים בצלעות 9-10 משמאל, שבר סגור בפמור משמאל ופגיעת מעיכה ו- DEGLOVING של כף גב הרגל אשר הצריך ניתוח באופן דחוף עם מסמור של פמור וקטיעה של כף הרגל מימין. כמו כן נחבלו שני נוסעים ברכבו.

בהכרעת הדין, נדחתה קטגורית טענת הנאשם, לפיה, סטייתו נגרמה ע"י רכב אחר אשר חתך דרכו. כמו כן, נקבע כי הנאשם כשל מלהסביר הבדלי גרסאותיו והגיונה הפנימי של כל גרסה כשלעצמה...

הנאשם אף טרח להציג מצג שווא בעיני ביהמ"ש בתארו: "טראומה אדירה" - כולל בשעת חקירתו במשטרה, דע עקא, מפיו נמצאנו למדים כי בחלוף כשעתיים משעת חקירתו כבר נמצא בהפלגה לחופשה בחו"ל...

קביעת ביהמ"ש הינה כי גרסאותיו השונות אינן תוצאת טראומה, אלא תוצאת ניסיון לשפר גרסה כושלת.

בהכרעת הדין נקבע עובדתית כי הנאשם סטה לימין ללא סיבה ופגע ברכב אשר נמצא בשול הדרך. בהכרעת הדין נקבע כי ההגנה לא הוכיחה ולו לכאורה, גרסתה בדבר המצאות רכב חותך שגרם לסטיית הנאשם.

בהכרעת הדין נקבע, כי הנאשם התרשל בכך שלא הבחין כלל ברכב הנמצא בשול ו/או בנהגו אשר נמצא אותה עת כאשר גופו מחוץ לרכב.

ולסיום: קביעת הכרעת הדין הינה כי הנאשם גרם ברשלנותו - רשלנות ברמה גבוהה להתרחשות התאונה ותוצאותיה.

מכאן ואילך -

יש לקבוע המתחם העונשי לאור נסיבות אלו של התרחשות התאונה - קרי - רף רשלנות גבוה.

מצאתי כי החלטת כב' ביהמ"ש המחוזי מרכז, מפי כב' השופטת הבכירה נגה אהד - ישימה לעניינו ורלוונטית לקביעת המתחם העונשי.

ראה עפ"ת 49512-07-13 - תומר נסים שמיר נ' מדינת ישראל: בו נדון עניינו של נאשם אשר פנה פניית פרסה ונהג

משמאל לקו הפרדה רצוף. תוצאת התאונה היתה פגיעה קשה, וכקביעת כב' ביהמ"ש: "היום נושא הקורבן בנכות גבוהה וקשה, הוא עיוור בעין ימין, סובל ממגבלות פיזיות ומנטליות קשות, חייב בליווי צמוד של מבוגר לאורך כל שעות היום..."

להבדיל מענייננו, ניתן משקל משמעותי למצבו הקשה של הנאשם עצמו, נשוי ואב ל- 2 ילדים קטינים בני 3 ו- שנה וחצי, מוכר כנכה מטעם המוסד לביטוח לאומי ומתקיים מקצבת נכות ומעבודות חשמל.

מצבו האישי ונסיבותיו של הנאשם ההוא אף קשות הרבה יותר מאלו של הנאשם הניצב בפני באשר בעניינו של הנאשם ההוא, אף הוגשה חוו"ד פסיכיאטרית (אשר מטעמים מובנים לא יפורט תוכנה) אך יש הכרח להעיר, כי היה בה כדי ליתן מקום לדון בשאלת הסכנה שבהטלת עונש מאסר על נאשם בעל נתוני אישיות ספציפית זו...

גזה"ד אשר אושר כלל:

פסילה למשך 7 שנים.

מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.

מאסר של 12 ח' ע"ת למשך 3 שנים.

בעניינו של קרני ת.ד. 55205/09 מדינת ישראל נ' קרני.

נדון עניינו של נהג אוטובוס מקצועי בעל ותק נהיגה רב של למעלה מ- 25 שנה.

לחובתו נרשמו במרוצת כל שנות נהיגתו 5 הרשעות מסוג ב.מ. (להוציא אחת).

הנאשם גרם לתאונת דרכים עת לא ציית לרמזור אדום.

תוצאת התאונה היתה פגיעה קשה למעורבת ולבתה הקטינה.

אולם, המדובר בתוצאות "הקלות" משמעותית מהפגיעה הנדונה בתיק זה.

ביהמ"ש לתעבורה סבר כי העונש הראוי הינו עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ושנתיים פסילה (בין שאר עונשים) בעפ"ת 23981-11-11.

כב' ביהמ"ש המחוזי, הפך החלטת ביהמ"ש קמא וקבע כי על הנאשם לרצות עונש של 6 חודשי מאסר בין כותלי בית הסוהר!

כבוד בית המשפט העליון מצא לנכון לקצר תקופת המאסר ל-4 חודשים אולם לא שונתה הקביעה כי המדובר במאסר ממש ולא במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

תקופת הפסילה הוגדלה ל- 40 ח' ומניינם מיום שחרורו! (שאר העונשים נותרו בעינם).

יש לשוב ולהדגיש כי המדובר בנהג מקצועי אשר עברו התעבורתי רצוי לציון.

לנגד עיניי פסיקת כב' השופטת הבכירה נגה אהד בעפ"ת 33289-03-14 אשר אישר גז"ד בעניינו של דהן נגד מדינת ישראל של ביהמ"ש לתעבורה בתד"א 4801-08-12 בו נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל ופסילת רשיון נהיגה למשך 6 שנים.

כאשר גם במקרה זה תוצאות התאונה היו פציעה קשה למעורבת.

משטענה התביעה כי מן הראוי לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל ולנוכח העובדה שהמדובר בנהג לא צעיר (כבן 62 שנה), אשר עברו התעבורתי אינו מכביד, מצאתי לנכון להורות על הגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו. במקביל נשלח לקבלת חוו"ד ממונה על עבודות שירות, תוך שבהחלטתי נאמר מפורשות באוזניי הנאשם כי בעובדה זו, אין כדי להצביע על גמירות דעת בדבר העונש הראוי.

בהתאם להוראות סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם מעשה העבירה שביצע הנאשם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובריבוי עבירות.

כאשר בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, העיקרון המנחה הוא ההלימה, דהינו יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני ביצוע עבירות תנועה נוספות ולהעביר מסר באמצעות ענישה מחמירה על מי שבהתנהגותו מסכן משתמשי הדרך.

בבואי לגזור הדין, הריני נותנת משקל לקולא לכך שלנאשם ותק נהיגה משמעותי ועברו התעבורתי אינו מכביד.

כמו כן, נתתי דעתי לתעודות הצטיינות אשר הוצגו בפניי ועניין שירותו הצבאי.

האפשרות לשקול חריגה לקולא ממתחם הענישה שנקבע, נעוצה בקיומם של שיקולי שיקום חריגים, המצביעים על פוטנציאל שיקומי יוצא דופן, שיש באי חריגה מהמתחם, כדי להכשילו וכן יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

על מנת לבחון קיומם של שיקולי שיקום חריגים, מסתייע בית המשפט בתסקיר שירות המבחן.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הביע צער נוכח פציעתו הקשה של המעורב. הריני בדעה כי הנאשם בחר ליתן דגש לעניין זה משום עניין אחר המקבל ביטוי בתסקיר והוא "חרדה מקבלת גזר הדין". צר לי לקבוע כי התרשמתי

שהנאשם אינו מפנים טעותו. התרשמות זו מקורה בדבריו בפניי במועד הטיעון לעונש - (עמ' 29 - ישיבה מיום 8.7.13).

אמנם אין ספק כי שרות המבחן עשה עבודתו נאמנה, ואולם הפסיקה קבעה כי לבית המשפט יש שיקול דעת מלא האם לקבל המלצתו, ובמקרה דנן, לאחר שיקול הטיעונים, החלטתי שלא לקבל את המלצת שירות המבחן.

נתתי דעתי למכלול האמור בתסקיר. יש להעיר כי מטבע הדברים, רואה שירות המבחן במרכז התסקיר, את עניינו של הנאשם ושיקומו. המלצת שירות המבחן אינה נותנת משקל לשאר העניינים ולשאר נימוקי הענישה אשר פורטו לעיל בהרחבה.

במקביל, לא אוכל להתעלם מכך שהנאשם נהג ברף רשלנות גבוה ומכך שלנפגע נגרמה נכות צמיתה משמעותית - אובדן כף רגל. זאת בנוסף לחודשים ארוכים של אשפוזים וטיפולים רפואיים שגרמו סבל רב למעורב ולמשפחתו.

הריני קובעת כי המתחם העונשי הראוי, נע בין מאסר לתקופה שהינה ברת המרה בעבודות שירות לבין מאסר לתקופה של 12 חודשים מאסר בפועל.

אשר לתקופות הפסילה, המתחם הינו בין 3 שנים ל- 8 שנים.

בקביעת המתחם הראוי, ניתן משקל לעקרון ההלימה ולשאר עקרונות הענישה כפי תיקון 113 לחוק העונשין.

במסגרת קביעת העונש הראוי במתחם שנקבע, נתתי דעתי, לחומרא ולקולא, לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו התעבורתי, בין השאר בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין.

יש לציין כי לא נעלמה מנגד עיני, הפסיקה אותה הגיש הסניגור. אך לא מצאתי כי פסקי דין אלו יישימים למקרה זה. מדובר בנסיבות שונות, מאשר במקרה שלפנינו.

ת.ד. 13-04-3676 גפנר - המדובר בנאשם אשר הודה במסגרת הסדר לפני ניהול הוכחות וכן בפציעה קלה יותר מאשר במקרה זה.

ת.ד. 12-11-4161 ישי ויסמן - פציעה קלה יותר מאשר במקרה זה.

עפת 10-06-6983 רונן שרביט - פציעה קלה יותר מאשר במקרה זה.

11-03-7753 צבי בוטניק - ראיות התביעה הוגשו בהסכמה וכן מדובר בפציעה קלה יותר מאשר במקרה זה.

ת.ד. 12-01-946 דורית זיס - הנאשמת הודתה למעט בכך שהנפגעת איבדה את הכרתה במהלך התאונה, - פציעה קלה יותר מאשר במקרה זה.

ת.ד. 252-08-10 תאופיק סלמאן - מדובר בנאשם אשר היה בעת נהיגה מבצעית בתפקידו כשוטר, עברו התעבורתי לאורך 25 שנה כלל 4 הרשעות בלבד וכן נסיבות רשלנות פחותות מאלו אשר נקבעו בעניינו.

ת.ד. 4179-06-11 יהושע קופרשטוק - פציעה קלה יותר מאשר במקרה זה.

ת.ד. 11188-08-11 אבנר אשרוב - המדובר בנאשם אשר הודה לפני ניהול הוכחות וכן בפציעה קלה יותר מאשר במקרה זה.

ת.ד. 6466-09-12 איגור קרפוב המדובר בנאשם אשר הודה במסגרת הסדר טיעון בו תוקן כתב האישום לפני ניהול הוכחות וכן בפציעה קלה יותר מאשר במקרה זה.

עפת 32047-04-11 עמר כהן - פציעה קלה יותר מאשר במקרה זה.

סוף דבר -

לאור האמור לעיל ולאחר שקלול כלל הנתונים, ובנסיבות אלו נוכח חומרת האירוע ולאחר ששקלתי טיעוני הצדדים לחומרא ולקולא, ותוך מתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של הנאשם וכן למסמכים הרפואיים אותם הציג הנאשם ביחס לאשתו, לא מצאתי לנכון לגזור על הנאשם תקופת מאסר שהינה ברת המרה בעבודות שירות, הריני בדעה כי מן הדין לגזור מאסר לריצוי בפועל.

כן לא מצאתי מקום, לגזור על הנאשם, פיצוי לנפגע באשר יש להניח כי שאלת הנזק תיבחן בערכאה אזרחית כראוי והמעורב יפוצה כפי נזקו.

סוף דבר

הנני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

הריני גוזרת על הנאשם תשלום קנס בסך 3,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתם.

הריני פוסלת הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים.

הנני גוזרת על הנאשם 16 חודשי מאסר מהם 8 לריצוי בפועל והיתרה ע"ת שבמשך שלוש שנים לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"א אלול תשע"ד, 16/09/2014 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לא מצאתי מקום לאשר דחיית ריצוי עונש הפסילה באשר מדובר בנאשם אשר מודע להרשעתו מזה זמן רב, ואמור היה להבין כי כל עונש אשר יוטל עליו יכלול שלילה בפועל. ומאותם נימוקים לא מצאתי מקום לדחיית התשלום לתקופה כה ארוכה, הריני מורה כי הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים, הראשון תוך 30 יום מהיום.

אשר למאסר, מצאתי לנכון לאפשר לנאשם תקופת התארגנות וזאת גם לנוכח העובדה כי מצויים אנו בתקופת החגים.

לפיכך, הריני מורה כי:

הנאשם ייאסר עכשיו היה ויתמלאו תנאי השחרור הבאים:

1. הריני מורה כי הערבות עצמית בסך ₪ 10,000 אשר נחתמה על ידי הנאשם ביום 3/11/13 תישאר בתוקפה עד לסיום ריצוי עונש המאסר בתיק זה.

2. הנאשם יפקיד במזומן סך של ₪ 1000.

3. מוצא צו עיכוב יציאה מהארץ עד לסיום עונש המאסר, על הנאשם להגיש בקשה לביטול צו עיכוב יציאה מהארץ בתום ריצוי עונש המאסר.

המדובר ב-3 תנאים מצטברים המהווים תנאי לשחרורו של הנאשם ממאסרו הנוכחי.

ניתנה והודעה היום כ"א אלול תשע"ד, 16/09/2014 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הרישיון יופקד עכשיו במזכירות, רשאי לנגד לשעה 20:00.

ניתנה והודעה היום כ"א אלול תשע"ד, 16/09/2014 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה

הוקלדעלידירחלאליעזר